

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/120/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114207913
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114207913.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: G. J. L., a. s. so sídlom L., S. 1, A.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Y. F., advokátom so sídlom v L., X. H. L. X proti odporcovi H. N., naposledy bytom P.. XXX, v súčasnosti na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom JUDr. Danielou Mončekovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie 50,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.novembra 2014, č. k. 13C/128/2014-20 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej často vo výroku o náhrade trov konania p
o t v r d z u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia výšku 11,83 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, a to na účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. číslo účtu : XXXXXXXXXXX/XXXX, pod VS:XXXXXXXX. Súd rozhodol vo veci podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a to najmä hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 27.08.2013, pokusu o zmier - výzvy na zaplatenie zo dňa 07.10.2013, fotokópie poštového podacieho hárku a zistil nasledujúci skutkový stav veci: Vychádzajúc z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok číslo 1331727 Dopravného podniku Bratislava, a.s., zo dňa 27.08.2013 vyplýva, že odporca dňa 27.08.2013 cestoval na linke MHD č. 25 bez cestovného lístka, čím porušil vyššie uvedené články Prepravného poriadku MHD v Bratislave a čím vznikol navrhovateľovi nárok, aby mu odporca zaplatil cestovné 0,70 eur a úhradu 50 eur. Odporca však do dnešného dňa dlžnú sumu 50,70 eur navrhovateľovi neuhradil. Z toho dôvodu navrhovateľ trval na úhrade dlžnej sumy, ako aj trov konania, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 eur a trov právneho zastúpenia. Zo spisového materiálu mal súd preukázané, že odporca cestovné nezaplatil, cestoval bez cestovného lístka a takto mu vznikla povinnosť zaplatiť okrem cestovného lístka v hodnote 0,70 eur aj sumu 50 eur ako maximálne 100-násobok základného cestovného, v zmysle vyššie cit. ustanovení. Súd mal za to, že návrh navrhovateľa je dôvodný a opodstatnený a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Právne vec posúdil podľa § 14 ods. 1 písm. d/, ods. 2, § 17 ods. 2, § 12 ods. 2 písm. b/ zák. č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave. V prejednávanej veci navrhovateľ vo veci samej požadoval od odporcu zaplatenie sumy 50,70 eur, pričom trovy prvostupňového konania vzniknuté v súvislosti s uplatnením takejto pohľadávky vyčíslil spolu na sumu 105,20 eur [16,50 eur za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby: 1. za prevzatie veci a prípravu zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len "tarifa", 2. za pokus o zmier v podobe tzv. predžalobnej výzvy odporcovi na zaplatenie podľa § 14 ods. 1 písm. c/

tarify a napokon 3. za písomný návrh na začatie konania podľa rovnakého ustanovenia pri výške odmeny za úkon 16,60 eur (§ 10 ods. 1 tarify), a 3krát paušálnu náhradu v sume 8,04 eur (§ 16 ods. 3 tarify) k tomu 20 % DPH (§ 18 ods. 3 tarify)]. Takto advokátom vyčíslené trovy konania v súčte potom dvojnásobne prevyšujú žalovanú pohľadávku (2x 50,70 eur = 101,40 eur vs. 105,20 eur). Trovy, vyčíslené v takejto výške preto podľa názoru súdu splňajú podmienku neprimeranosti voči žalovanej pohľadávke, a preto o trovách konania rozhodol pri aplikácii § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a to aj s ohľadom na nízku právnu náročnosť a časovú náročnosť poskytnutých úkonov právnej služby. Tunajší súd rozhodol o nepriznaní odmeny za úkon právnej služby, označený ako - "pokus o zmier - výzva na zaplatenie" z dôvodu, že ide o neúčelný a formálny úkon, vyžadujúci minimálnu administratívnu prácu, a nie odborné právne vedomosti (aktualizácia vopred pripraveného tlačiva o osobné údaje odporcu). Dopísanie niekoľkých údajov prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu/advokáta do "elektronickej predtlačky" písomnosti nie je možné hodnotiť ako účelne vynaložené trovy konania; rozhodne nie v celom rozsahu nárokovanej odmeny za právnu službu. (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline vo veci sp.zn. 10Co/283/2010). Ostatnú odmenu právneho zástupcu za 2 úkony právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia a podanie žaloby na súd po 16,60 eur spolu s režijným paušálom vo výške 2 x 8,04 eur a 20% DPH vo výške 9,86 eur súd krátil na rozsah 20% z dôvodu, že v danej veci ide o drobný spor, pričom navrhovateľom uplatnené trovy konania predstavujú viac ako dvojnásobok samotnej žalovanej pohľadávky. Cieľom súdnych konaní v drobných sporoch má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci zaujímavé. Trovy konania, ktoré je odporca povinný nahradiť navrhovateľovi, tak zahŕňajú súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 11,83 eur.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že súd pri svojom rozhodovaní o trovách konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., rozhodol o neprimeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania, uplatnených v návrhu na začatie konania vo veci samej. Považoval za nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p., neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú súdnu prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/32/2009, sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj iných zmeňujúcich v obdobných prípadoch. Mal za to, že k aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je primeraná len situácia, keď suma trov konania niekoľko násobne prekročí sumu ako samotná pohľadávka. Vytýkal súdu, že v odôvodnení rozsudku nedostatočne odôvodnil zníženie trov konania a to len tým, že trovy konania sú voči pohľadávke neprimerané, pričom sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Domnieval sa, že niekoľko násobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy k zmene O.s.p. s účinnosťou od 15.10.2008 chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti o výsledok konania, a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukazoval na to, že samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že "neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy." Poukázal na to, že Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v uznesení sp. zn. 6Co/271/2009 dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu (okrem vlastne účelne vynaložených trov) i trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v

časti rozhodnutia o povinnosti nahradiť trovy konania tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 88,70 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 eur.

Opatrovník odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu / vo výroku o náhrade trov konania / bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Uvedené ustanovenie umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Naproti ustanoveniu § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré pre súd dáva takúto možnosť vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je zákonom viazaná len na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou skutočnosť, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania. Pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. teda nie je potrebné skúmať pomery účastníkov konania.

V danej veci bola predmetom konania pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie istiny vo výške 50,70 eur. Jedná sa teda o tzv. drobný spor, keď predmet konanie nepresahuje výšku 1 000 eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p. Tým je splnená jedna z dvoch podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Navrhovateľ, ktorý bol vo veci samej úspešný, a ktorému by podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania, si uplatnil trovy v celkovej výške 105,20 eur, z čoho zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania predstavuje 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia 88,70 eur. V pomere k predmetu konania 50,70 eur tak celkové uplatnené trovy konania navrhovateľa predstavujú 2-násobok sumy uplatnenej pohľadávky a v tomto zmysle sa preto aj odvolaciemu súdu javia ako neprimerané. Je pritom potrebné prihliadnuť nie len na trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní, ale aj na ostatné uplatnené trovy konania navrhovateľa, teda aj trovy zaplateného súdneho poplatku. Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. nijakým spôsobom nerozlišuje medzi trovami právneho zastúpenia účastníka konania a ostatnými trovami účastníka konania a hovorí len o trovách konania ako takých. Je nepochybné, že ak by zákonodarca chcel týmto spôsobom rozlišovať trovy konania účastníka, tak by priamo stanovil, že neprimeranosť sa skúma v pomere k predmetu konania len pri trovách právneho zastúpenia účastníka. Okrem toho ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., ale aj § 150 ods. 1 O.s.p. rovnako neodvodzuje možnosť zníženia, prípadne nepriznania náhrady len na trovy právneho zastúpenia účastníka, ale na trovy účastníka ako také, teda bez ohľadu na to, čím sú tvorené. Gramatický a logický výklad ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. takto podľa odvolacieho súdu vedie k tomu, že neprimeranosť v pomere k predmetu konania sa skúma pri účastníkom uplatnených celkových trovách konania a rovnako tak sa aj rozhodne v rozhodnutí súdu o znížení, či nepriznaní náhrady, týka sa celých uplatnených trov konania.

V danej veci preto odvolací zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že boli splnené všetky podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Miera

zníženia náhrady trov konania navrhovateľa tak, ako o nej rozhodol súd prvého stupňa, sa nejaví ako neprimeraná a odvolací súd sa s ňou plne stotožňuje.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnila (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .